

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010376
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818010376.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2019, v trestnej veci obžalovaného M. M., pre prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 29. 1. 2019, sp. zn. 15T/114/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci sám, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému M. M., nar. XX. X. XXXX v E., trvale bytom E., K. XXX/XX podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. u k l a d á trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 29. 1. 2019, sp. zn. 15T/114/2018 bol obžalovaný M. M. uznaný vinným prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23. 8. 2018 okolo 14.00 hod., po predchádzajúcej vzájomnej dohode a pod vplyvom alkoholických nápojov s už odsúdenými W. T. a X. T. v obci T. P., okres E., vnikli do dvora rodinného domu na H. U. č. XXX tak, že odsúdený W. T. vykopol kovovú bránu a na dvore rodinného domu fyzicky napadli majiteľa domu Z. P. tak, že každý z nich raz udrel otvorenou dlaňou poškodeného do tváre, strkali do neho, čím mu spôsobili opuch dolnej pery vľavo, povrchové odreniny pravého lakťa, ktoré zranenie si vyžiadalo jednorazové ošetrenie, následne z dvora odišli.

Za to súd obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák.) trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu o uznaní viny obžalovaného sa v plnom rozsahu stotožňuje. Je toho názoru, že súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu a všetky dôkazy v ich súvislostiach.

Nestotožňuje sa však s výškou a druhom uloženého trestu.

Podľa názoru súdu uložený trest plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií, aj zásade individualizácie trestu a mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

S týmto názorom súdu sa absolútne nestotožňuje, pretože poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, ostatnýkrát rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/202/2012 zo dňa 30. 1. 2013 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa hlásenia zmien Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice bol obžalovaný dňa 25. 7. 2018 prepustený na slobodu po odpykaní uvedeného trestu.

Súčasný - posudzovaný skutok spáchal obžalovaný ani nie mesiac po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a spáchal ho pod vplyvom alkoholických nápojov, preto má za to, že uložený trest vôbec nepôsobil na obžalovaného a vzhľadom na jeho osobu, jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, jeho prevýchovu a pre ochranu spoločnosti mu mal byť uložený trest odňatia slobody nie podmienečný, ale nepodmienečný, prinajmenej pri strede trestnej sadzby.

Navrhol preto, aby Krajský súd v Košiciach uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, prípadne, aby vec vrátil Okresnému súdu Rožňava na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Obžalovaný M. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.1.2019 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 5 Tr. por., že je vinný.

Následne okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného M. M. o vine a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie o spáchaní skutku sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por., a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil. Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný M. M. spoločným konaním s inými osobami neoprávnene vnikol do obydlia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, čin spáchal prekonaním prekážky, účelom ktorej je zabrániť vniknutiu a čin spáchal najmenej s dvoma osobami.

Vzhľadom na uplatnené námietky v písomných dôvodoch odvolania prokurátora okresnej prokuratúry ohľadom uloženého trestu krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určení druhu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

V posudzovanej veci krajský súd zistil, že okresný súd pri určení druhu a predovšetkým výmere trestu nedostatočným spôsobom zohľadnil predchádzajúce odsúdenia, ako aj samotnú osobu páchatela.

Obžalovaný M. M. bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/202/2012 zo dňa 30. 1. 2013 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Dňa 25. 7. 2018 bol obžalovaný prepustený na slobodu po vykonaní vyššie uvedeného trestu.

Teraz posudzovaný skutok spáchal ani nie mesiac potom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a opätovne ho spáchal pod vplyvom alkoholických nápojov.

Odvolací súd zobral do úvahy všetky zákonné kritériá uvádzané v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. o stanovení druhu a výmery trestu, t.j. spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy a dospel k záveru, že na splnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre výkon ktorého ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto stanovený trest odňatia slobody spĺňa všetky kritériá podľa citovaných ustanovení Trestného zákona a podľa názoru krajského súdu je potrebný na dosiahnutie jeho účelu aj z hľadiska individuálnej (výchova k riadnemu životu) a generálnej (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti) prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.